

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó

brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszu-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponta 4—5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyöngrössy István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

KIADÓ-HIVATAL

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhöz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 ft, felére 3 ft 50 kr., negyedévre 1 ft 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyílttér közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELÉNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus) Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein é, Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosses Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetés irodájában.

Erdélyi irodalmi társaság.

Lélekemelő, hazafias ünnepe volt e hó 27-én Kolozsvárt az „Erdélyi Irodalmi Társaság“-nak, melynek lefolyása lelkesítő visszhangra fog találni édes hazánk minden legtávolabb eső vidékén, valahol csak magyar szívek dobognak. E társulat rövid életére visszapillantva, örömmel tesszük ama nemesen büszkszke vallo-mást, hogy hazarészünk magyarságában megvan a legszívósabb fajszeretet, a magyar nyelv és annak irodalma iránt való kitartó lelkesedés s odaadó munkásság. Az „Erdélyi Irodalmi Társaság“ e hó 27-én tartotta Kolozsvárt a kereskedelmi akadémia dísztermében II-ik rendes közgyűlését, a legszebb hölgykoszoru jelenlétében, annak zálogául, hogy a hol a honleányok így képesek lelkesedni a nemzeti nyelv és közművelődés érdekében, ott lelkesedni tanulnak maguk a férfiak is, ott munkálkodásuk gyümölcsét önérettel rakják a hazai közművelődés szent oltárára. Nem nagyitunk, midőn azt mondjuk, hogy az „Erdélyi Irodalmi Társaság“ a legszebb reményekre jogosít, mert öntudatosan munkálkodik, kevés zajjal, de annál kézzelfoghatóbb eredménnyel. Tények igazolják ezt, melyeket itt habár röviden elősorolni, hazafias örömtünkre szolgál. Előttünk fekszik az „Erdélyi Irodalmi Társaság“ II-ik évkönyve, melyből a tényeket felsorolhatjuk. A mult évben a társaság egy „Keleti virágok“ című szépirodalmi folyóiratot bocsátott közre, mely tiz, havonként megjelenő 2—3 ives füzetben adatott ki és magában foglalja a Társaság ülésein felolvasott munkák csaknem mindenikét. E tiz füzet már egy 460 lapra terjedő tartalmas kötetet alkot, a melyben 32 szerzőtől 49 mű jelent meg. A társaság tulajdonképeni tere a felolvasó-ülések. Már a mult év folytán kilencz felolvasó-ülést tartott Kolozsvárt, a melyeken huszonegy tag tizenhat prózai és tizenkét verses művet adott elő. Ezen II-ik közgyűlés kimagasló részei, a titkári tömött jelentésen kívül, Kun Géza gróf elnök magvas megnyitó beszéde és Szász Gerő kedves költőnknek, a Társaság derék alelnökének Deák Farkas és br. Bánffy György felett tartott, költői képekben oly gazdag emlékbeszéde. Fájdalom, az alig két éves Társulatnak már

három halottja van, u. m. Dózsa Dani, a ragyogó tollu erdélyi publicista és az imént említették. Minő gyöngéd nyilvánulása a kegyeletnek e Társaság részéről az, hogy az elhunyt tag fölött valamelyik rendes tag nyilvános vagy ünnepélyes közgyűlésen emlékbeszédet mond, ha pedig a tag vidéken hal meg, temetésén a Társaság képviselteti magát, vagy valamely formában jelét adja részvételének. . . A Társaság rendes tagjainak száma 38, a tisztviselőké 5, a tiszteletbeli tagoké 7, az alapítóké 4. E szerint ma 54 tagja van az „Erdélyi Irodalmi Társaság“-nak. Sok küzdelem árán jött létre e társaság. Ezelőtt két és fél évvel indult meg az erdélyrészi lapokban a mozgalom, hogy alapítsunk Kolozsvár központtal egy Irodalmi Társulatot, miután a Maros-Vásárhelyt alapított Társaság Apor báró elhunytával és Tolnay Lajos titkár eltávozásával többé élet-jelt magáról nem adott. Azonban épen azért kedves előttünk az „Erdélyi Irodalmi Társaság“, mert tudjuk, hogy életrehívása sok fáradságba, sok önzetlen munkába került. Szerencsére oly férfiak kezeibe került annak vezetése, kiknek már neve is hazafias program az erdélyrészi művelt magyar közönség előtt. Kun Géza gróf, e meleg keblű, mély tudományu főúr, Szász Gerő esperes és lángelkű költő, dr. Csernátöny Gyula, a fáradhatatlan derék fiatal tanár és Felméri Lajos, a „Nemzeti nevelés“ buzgó apostola, állanak a Társaság élén és követnek el mindent arra nézve, hogy a Társaság híőre, ápolója legyen nemzeti nyelvünknek s ez által nemzeti művelődésünknek.

A legmelegebben üdvözljük az „Erdélyi Irodalmi Társaság“-ot s kívánunk neki hazánk bércei között örökéletet.

X. X.

Belföld.

A képviselőház f. hó 28-án folytatta a honossági vita tárgyalását.

A napirend előtt gróf Károlyi Gábor szólalt fel, hogy gróf Pongrácz Károlynak a legutóbbi ülésen tett azon megjegyzése: „Károlyi Gábor gr. tartsa a száját“ válaszoljon, kijelentvén, hogy ezt nem tartja sértésnek, mert a ki zsenge korában Kossuth és hazája ellen harszott Temesvárnál, az politi-

kailag nem sérthet. Pongrácz gróf ezen utóbbi állítást hazug koholmánynak mondta, mert ő azon időben egy katonai intézetben tanuló volt. A ház többsége ezen erélyes hangu visszautasítást helyesléssel vette tudomásul s ezzel az ügy befejeztetett.

A honossági vita tárgyalása folyamán Gulácsy Gyula, Eötvös Károly, Gosztönyi Sándor és Polónyi Géza Irányi javaslata mellett szóltak.

Eötvös szónokilag sikerült beszédében Dárdai-val, Tisza Istvánnal és Apponyival polemizált s azt állította, hogy Kossuthot ezután csak a szélsőbaliak nevezhetik „nagy hazánkfának“, mindenki más csak „nagy idegennek“ mondhatja; a mi annál furcsább benyomást tett, mert beszéde elején Eötvös kijelentette, hogy ő nem tartozik az u. n. Kossuth-imádókhoz. Majd elegikus hangon beszél arról, hogy a közélet emberei hogy huznak Ausztria felé s beszédét így fejezi be:

„Szükség van arra, hogy a függetlenségi párt kitarson Kossuth és elvei mellett, mert a Tisza Istvánok egyre szaporodnak, a kikben gyöngye a sensus hungaricus. Ha Deák élne, nem engedné, hogy oly hazugság, mint az, hogy Kossuth Lajos nem magyar hazafi, törvénybe iktattassék.“

Öt percznyi szünet után Tisza István rectificálta szavait, még pedig meggyőzően és nagy hatással Eötvös ferdtéseiivel szemben s végül azt mondá, hogy ő tudja, hol fog állani esetleges nehéz napokban, de azt nem tudja, hogy Eötvös hol lesz. Tisza beszédjét a ház általános figyelemmel hallgatta végig s a jobboldal élénk helyesléssel fogadta.

Polónyi főleg Szilágyi igazságügyi miniszter utolsó beszédével foglalkozott s következetlenséggel vádolja a szabadelvű pártot, mely annak idején helyeselte Tisza Kálmán azon ígérését, hogy módot fog nyújtani Kossuth visszahonosítására, most pedig pártolja Szapáryt, ki épen az ellenkezőt akarja.

Szilágyi Dezső Polónyi felszólalására válaszolva kimutatja, hogy nem ő, hanem Polónyi magyarázta tévesen az 1879-diki törvényt, a mennyiben természetszerűleg nem az abban foglalt s a multa vonatkozó átmeneti intézkedés tekinthető a törvény alapelvűül, hanem azon intézkedése, mely a jövő minden esetére nézve zsinórmértékül felállított. Ennek értelmében pedig a honosítás csak az egyéni akarat határozott kifejezése mellett érhető el.

Az ülés végén Pázmándy Dénes interpellatiót intézett a honvédelmi miniszterhez a hadsereg

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Soha többé.

Irta: Tutsek Anna.

(A »Brassó« eredeti tárczája.)

(Folytatás.)

Deér István nagyot kiált s felugrik. Arczára csapja a két kezét s aztán hirtelen kinyitja a másik szoba ajtaját. Szemei elkápráznak a világosságtól s egy perczig behunyja őket. Azután fölemeli fejét s némán tekint körül.

A szoba fala fekete posztóval van bevonva s középen áll a ravatal. A koporsó még nyitva van, körülötte gyertyák égnek s lefordított fáklyával áll egy angyal fejénél. És a koporsóban lehunyt szemekkel, összekulesolt kis kezében virágokat tartva, alszik csendesen a legkedvesebb, kit neki az ég adott: egy gyermek, Istennek egy szép kis gyermeke. Fehér arcza oly mosolygó, mintha minden perczben fel akarna kelni s visszatérni a játékokhoz, a melyeket itt kellett hagynia.

István kitörő kétségbeeséssel emeli fel karjait.

— Minek tovább? . . . kiált föl. Előtte végtelen sivárság terül el. Közte és a nyitott koporsó kö-

zött nem lát egyebet, mint vigasztalatlan, kétségbe-ejtő sötétséget, melynek kietlen némasága meg-remité.

— Minek tovább?

Vad kiáltással ég felé emelt kezéből kihull a vándorbot, melyet egykor azok adtak kezébe, kik szerették s kiket szeretett, és egyedül, elhagyatva, támasz nélkül áll ott a koporsó mellett.

De egyszerre fölemeli lehajtott fejét s keze ismét ökölre szorul.

— Esküszöm, — mormogja halkan — esküszöm! Ne legyen addig se éjjelem, se nappalom. Hadd tudják meg ők is: mi a kétségbeesés! Eddig futni hagytam őket, mert volt gyermekem; most elvette az Isten azt is én tölem — talán, hogy figyelmeztessen, mi egy ember kötelessége? Oh, most már tudni fogom. Vége a nagy-lelkűségnek. Kezem utóleri őket, bárhol is vannak, s a bosszu édes lesz!

Odalépett a koporsóhoz s ráhajolt a mosolygó gyermekarcza.

— Jól tetted, hogy elmentél. Legalább nem kérdezel majd semmit!

Az előtte elterülő ijesztő pusztaságot egy kes-tes sugár kezdi megvilágítani. A fájdalmat elnyomja a bosszu gondolata; ismét hallani véli a tenger zu-

gását; fut előtte a hajó a hullámokon s ő minden ere-jét megfeszítve iparkodik elérni a menekülőket. Jaj nekik, ha eléri!

— Ki az? — kiált egyszerre felriadva gondola-taiból. Felkap egy gyertyát az asztalról s kilép a másik szobába, az ajtót behuzva maga után.

Egy asszony áll a küszöbön, ócska viseltes ruhában, fázódva, dideregve. Arcza szép lehetett régen, de most sovány és sápadt. Egész alakja olyan kimerült, olyan fáradt.

— Én vagyok, István, ha még ismersz, — szól halkan, s megáll a küszöbön, habozva, hogy átlépje-e, vagy künn maradjon az ajtó előtt.

István ráismert. Ezer idegen közt is meglátta volna egy mozdulatáról, sötétben a hangjáról is ráismert volna.

Leteszi a gyertyát az asztalra, s karjait összefonva, tekint reá.

— Hát van mégis igazság! — mondja magában. Hát mégis visszajött, koldulni a bocsánatot attól, kinek életét feldulta, becületét sárba tiporta! Vissza hajtotta a nyomoruság, az éhség! Haha! Milyen elégtétel lesz majd: kiüzni a sötét éjszakába, vissza oda, a honnan jött. Hát van mégis igazság?!

némely szállítóinak adott kedvezmény iránt, mely interpellatio a miniszternek átadatott.

A honossági vitát a tegnapielőtti napon folytatták. (L. táviratunkat.)

Zelenka Pál püspök beiktatása.

Az ág. ev. tiszai egyházkerület ujonnan választott püspökének, Zelenka Pálnak ünnepélyes beiktatása f. hó 28-án Miskolcra ment végbe.

Ez ünnepen az ág. ev. egyház minden világi és egyházi kitűnősége részt vett. A brassómezei ág. ev. magyar esperességet Moór Gyula főesperes, Rombauer Emil másodfelügyelő, Papp György és Török József lelkészek képviselték.

Az egyházi ünnep megkezdése előtt Péchy Tamás kerületi felügyelő meleg szavakkal üdvözölte a megjelent vendégeket, mire felolvasták a kassai választásról szóló jegyzőkönyvet. Ez ellen kifogás nem emeltetvén, hitelesnek jelentetett ki. Az eskü letétele előtt Stehlo superintendens-helyettes és Karsay Sándor dunántúli püspök üdvözölték Zelenkát, a kerület új püspökét, emlékeztetve azokra a nagy feladatokra, melyek a püspökre várnak. Karsay kegyeletos szavakkal emlékezett meg az elhunyt Czékus István püspökről, a kit szintén ő avatott föl és iktatott be hivatalába. Czékus nem törekedett másra, mint a kötelesség hű teljesítésére és más jutalma nem volt, mint a nyugodt és biztos öntudat. A megboldogult igazi apostola volt a szeretet tanának. Erre orgonakiséret mellett zsoltárokat énekeltek. Zelenka a szokásos kérdésekre megelévlén, a következő beszédet mondta: „Egyházunk az egyenlőség és a testvériség egyháza, mely a hivek összesége által fokozatosan kormányoztatik. Mint tanító-egyház a felvilágosodás, művelődés, nemesedés, tökéletesedés elveit hirdeti. Intézményei a más felekezetekkel való testvéries érzés ápolását tanítják. Örömet vallom és hirdetem ez elveket; óhajtom megszilárdítani az iker-testvér református egyházzal bennünket összekötő kapcsolatot, azon leszek, hogy e kapocs, véd- és dacz-szövetség legyen, s hogy az a közös erővel a közjó érdekében értékesíthessék. Egyházunk hazai egyház. Hol keresnénk hát oltalmat és segítséget másutt, mint a honban? Egyházunk súlypontja itt van, a hazában gyökerez s így a haza határain kívül semmi keresni valónk sincs. Ezen, a századok verőfénye és vihara által megerősített viszonynak és az államhűségnek vagyok föltétlen hiva.” Ezután megszöve elhallható, csengő hangon tette le az esküt. Különösen hangsúlyozta ezt a mondatot: „Tántoríthatatlan hűséggel leszek a magyar hazának és a felséges királynak szolgája.” A felavatás és a megeskütés után a templomi énekkar zsoltárokat énekelt, mire az egyházi szertartás véget ért.

Ezután újra megnyitották az egyházkerületi közgyűlést. Péchy Tamás átnyújtotta a beiktatott püspöknek az egyházkerület pecsétjét. Zelenka nagyhatású beszédet mondott. A nemes pathos, mely egész lényén átömlött, nagy hatást keltett. Beszédének fontosabb pontjait lelkes éljenzéssel fogadták. A többiek közt a következőket mondta: „Egyházunk alkotmányos hiva vagyok. Vallom és hirdetem, hogy szabad hazámmal szabad egyházam intézményei összeforrtak. Egyházam és hazám érdekében közre-

működve keresem jövőmet és feladatomat. Meg fogom követelni azonban, hogy a latrok a szentélyt barlanggyökká át ne alakíthassák; azon leszek, hogy az egyház szent körén kívül uralkodó pártoskodás az egyházat árulás színhelyévé átváltoztatni ne merje.” — Beszéde végén hivatkozott Péchy Tamás hazafiságára, a mi szintén viharos tetszést keltett.

Az egyházkerületi közgyűlés után az új püspök a tisztelgő küldöttségeket fogadta. Tisztelegtek: Borsodmezei, Miskolc város hatóságai, a közhivatalok képviselői, a tisztikar, a róm. kath. lelkészek, a ref. püspök és seniorok és a zsidó hitközség előjárósága. Zelenka, a kit Prónay Dezső br., Péchy Tamás, Fabiny Teofil és Radó Kálmán vettek körül, minden egyes tisztelgő küldöttségnek szíves szavakkal válaszolt. D. u. 2 órakor nagy lakoma volt, melyen 450-en vettek részt.

A Székely Nemzeti Múzeum.

A „Székely Nemzet” legutolsó számából veszünk át a következő ezikeket:

A Székely Nemzeti Múzeumnak, mely a régi dicsőség oly sok becses ereklyéjét őrzi, még mai napig sincs állandó csarnoka. E végből a Seps-Szt.-Györgyön február havában tartott felügyelő bizottsági ülésben elhatározottat, hogy az állandó csarnok építéséhez szükséges összeg gyűjtése, a törvényhatóságok kikerülésével, társadalmi uton megindított akció által eszközöltessék.

A felügyelő bizottság ezen ülésében azt is elhatározta, hogy a Székelyföld három vármegyéjének, u. m. Udvarhely, Háromszék és Csikmeze főispánjai és alispánjai által aláírt gyűjtés iránti felhívás bocsátassék ki. A felügyelő bizottság elnöke, Udvarhely megye köztisztviselője álló főispánja, Vargyasi idsb. Dániel Gábor, kinek tevékenysége s áldásos működése ez ujonnan megindult mozgalomnál is, mint mindeniknél, oly hatásos módon nyilatkozik.

A múzeum, melyet a lelkes honleány, özv. Cserey Jánosné Zathureczky Emilia alapított, a Mikó-tanoda épületében van ideiglenesen elhelyezve s fenntartására, gondozására évi 760 frt áll rendelkezésre. E kiadás a háromszékmezei tanulmány-alapból eddig is megszavazott évi 700 frtból s az alapítónő által tett 1000 frtos alapítvány 60 frt kamatjából fedeztetik.

Háromszékmezei egyletei Potsa főispán lelkes s ügybuzgó közbenjárására 2000 frtot adtak az állandó épületre, melyek felépítéséhez azonban legalább is 20,000 frtra volna szükség.

A költői lendülettel irt lelkes felhívás, melyet Kénosy Béla, Udvarhelyvármegye főjegyzője irt, lehetetlen, hogy visszhangra ne találjon a székely honleányok és honfiak szívében, s habár napjainkban a közönség jótékonyasága több oldalról van igénybe véve, hiszünk s erősen meg vagyunk győződve, hogy e „nemzeti ügy” megtalálja igaz barátait, kik örömmel adják filléreiket e szent célra, a haza oltárára.

De álljanak itt a felhívás lelkes sorai:

Felhívás a székely honleányokhoz és honfiakhoz.

Karddal a kézben, lángoló hazaszeretettel a szívből állottak őt őseink a magyar haza keleti határain a századok hosszú sorain át. És ha a székely még él s ez a föld, „mely éltet s hantjával eltakar”,

ma is székely: élő bizonyosága annak, hogy őseink egy gondolatban mindig egyek voltak. A lobogóért, melyre székely eszme volt felírva, oh mennyi vér hullott!... De a kiontott vér az igaz hazafi vére volt, „melynek minden kis cseppje drága gyöngyöt ér.” Nyomán fakadt fel a legszebb virág, a székely szabadság öröke élő virága. Ős történelmünk a görög hitrege egy csodás képét tárja előnkbe, mert bár annyiszor vertek le, de Anteusként mindig ujult erővel támadtunk fel a földről, a mely édes anyánk volt...

... A múlt idők ködös homályán át fel-felcsillannak olykor lelkünk előtt az őseink emlékei képei. Látjuk az őseink Budvárát a főrabonbárok népes udvarával és látjuk a tomboló vész és vihar között Csaba segélyhadát. Pedig:

„Rég kihamvadt immár Budvárának ormán
Áldozatnak lángja;
Örökre elnémult székely rabonbánok
Áldástmondó hangja.”

És Csaba vezér segélyhada? Nyomuk még ott csillog a „hadak útján”, de a holt vítérek megtértek őseinkhez... „Régi dal, régi dicsőségről”...

A székely költő azt mondja:

... „Más időket élünk, más a nagyság útja,
Pihenhet a fegyver.
Miveltség a jelszó, s a mennyire haladt,
Annyit ér nép, ember.”
Kövessük őt.

* * *

Egy lelkes honleány, özv. Cserey Jánosné Zathureczky Emilia S.-Szentgyörgyön Székely Nemzeti Múzeumot alapított, összegyűjtve benne a múlt anynyira drága ereklyéit.

És ez a múzeum, a székely nemzet e közkincese, hajléktalan. Nincs állandó épülete. Ám építsünk számára diszes palotát. Miként őseink egyek voltak a harc viharai között, legyünk mi is egyek a béke napjaiban. Rakjuk le a székely kultúra szent oltárára a honfiáldozat filléreit.

A székely zászlót, melyet annyi babérral koszoruzva hagytak ránk őseink, csakis így, a közös székely célok egységes támogatásával vihetjük előbbre és csak így tarthatjuk fenn ősi jellegünket. „Nyugat tengerében elveszítne fényét Kelet üstököse”...

A hazafias adományokat Potsa József, Háromszék vármegye főispánja veszi át és számolja el.

„Testvérek, székelyek! Eljött már az idő,
Tegyük szent fogadást:
Együtt munkálkodunk jövőben a jóra
S el nem hagyjuk egymást.

Es ha Hadur látja fenn a magas égből
Szívünk tisztaságát,
Nem vonja meg fölünk, törekvéseinktől
A siker áldását.”

Seps-Szentgyörgyön, 1890. év május hó 1-én.

A Székely Nemzeti Múzeum felügyelő bizottsága:
Vargyasi Daniel Gábor, Udvarhelyvármegye főispánja.
Dr. Török Albert, Udvarhelyvármegye alispánja.
Hatolykai Potsa József, Háromszék vármegye főispánja.
Br. Apor Gábor, Háromszék vármegye alispánja.
Zsögödi Mikó Bálint, Csik vármegye főispánja.
Becze Antal, Csik vármegye alispánja.

Az asszony belép a szobába s lehajtott fővel áll eléje.

— Én vagyok, István, ha még emlékszel reám. Engedd meg, hogy leüljek. Az út olyan hosszú volt és én nagyon beteg voltam. Fáradt vagyok!

Leroskad ugyanarra a székre, melyen az előbb István ült, s bánatosan jártatja körül szemeit a jól ismert szobában. Milyen rendetlen minden, milyen piszkos. A butorok hogy össze-vissza dobálva, a padozat hogy össze-vissza taposva. Az egyik függöny az ablakon elszakadva, azt nem varrja meg senki; a képekről, a falról vastag pókháló csüng alá, nem takarítja le senki. És miért vannak a másik szobából is a butorok mind idelőkve? Milyen rendetlenség, én Istenem! Látszik, hogy nincs asszony a háznál.

Szomorúan sóhajt fel, s leoldva kendőjét fejéről, megtörli vele homlokát és állát, melyről a gyöngeségtől és izgatottságtól veríték gyöngyözik alá.

István nem fojthat el egy halk kiáltást. Hová lett az a dus, aranyzőke haj, melyre egykor olyan büszke volt? És az az üde, gyermekarc? Hát két év elég, hogy megvénitse az embert?

Az asszony észreveszi meglepetését s keserűen mosolyog.

— Gyönyörködöl benne ugy-e, hogy milyen nyomorultul nézek ki? ... Oh István, nem ver az Isten bottal! ... De hát még ha Lászlót látnád. Megöszült.

— Lászlót! — riad fel István. — Hol van?

— Künn. Reám vár.

— Reád? A nyomorult!

Szemei csillognak, s összeszorítja fogait. A visszafojtott indulat kitörni készült. Az előbb azt hitte egy pillanatig, hogy az asszony egyedül, megtörve, búnbánólag lépte át a küszöböt, mint az utolsó menedékhelyet, s jól esett arra gondolnia, mily hidegen fogja mindjárt elűzni őt. És most mit kell hallania? ... Miért jött hát? ... Hol van hát az igazság?

— Nem mert bejönni ugy-e, mert fél tőlem? — kiált. Mert tudja hogy egy kis számolni valónk van! Haha, épen jókor jöttetek. Meglesz ma a számadás tudom!

Az asszony csendesen kulcsolja össze kezét.

— Megvolt már a számadás, István. Attól az órától kezdve, mintha az Isten keze üldözött volna. Nem volt pihenésünk, maradásunk sehol. Akármibe kezdünk, semmi sem sikerült. László nem tudott alkalmazást kapni sehol s az én munkámon nem volt

Isten-áldása. Bujdostunk sötét, kietlen éjszakákon és nem volt, hová lehajtani fejünket. Egymás kezét fogva jártuk a nyomor és szegénység útait. Az emberek rosszak voltak, az Isten elhagyott! És aztán minderre rá jött még az én hosszas betegségem is! Oh István, te nem tudod, mi a legvégző nyomor! Ezek a szürke szálak gyér hajamban mutatják, meg ezek a ráncok arczomon. Hát még László! ... Szegény László!

— Mi közöm hozzá? — kiált István.

Az asszony szilárdan egyenesedik fel.

— Tudom, hogy semmi. Csak azért mondom, hogy lássad, hogy már megvolt a számadás. Ha vétkeztünk, megbűnhödtünk érte. Kiűritettük a keserű kelyhet az utolsó cseppig és kiállottuk a megpróbáltatást. Most már megbocsátott az Isten, az emberekkel nem törődöm. És mondom neked, ha ismét választanom kellene és tudnám, hogy örökös nyomorral kell küzdenem az ő oldalán: ismét csak az ő kezét fognám meg, és ismét csak azt mondanám, menjünk! Mert téged becsültelek István, de mindig Lászlót szerettem. Azt tudtad te nagyon jól, mikor engem elvettél.

(Folytatása következik.)

NAPI HIREK.

Kinevezések. Ő Felsége a király Fekete Gábor maros-vásárhelyi ítélőtáblai bírót ezen ítélőtáblához tanácselnökké nevezte ki. — A kereskedelmi miniszter Sztéryi József erdélyrészi kir. iparfelügyelőt — mint a kolozsvári lapokban olvassuk — jelen állásában véglegesítette és egyúttal első osztályu kir. iparfelügyelővé léptette elő.

A német császár balesete. A „Reichsanzeiger” jelentése szerint a német császár lábfeiczámának gyógyulása rendes és kedvező lefolyást vesz, úgy hogy teljes fölépülése a legközelebbi napokra várható.

Háromszékmegyei tűzoltó-szövetség. A háromszékmegyei tűzoltószövetség f. hó 26-án Seps-Szt.-Györgyön megalakult. Tizenhárom önkényes tűzoltóegyesület küldte volt meghatalmazottjait az alakuló gyűlésre, kik Pötsa József főispán elnökle alatt a háromszékmegyei tűzoltószövetség megalakítását egyhangulag elhatározták. Az alapszabály-tervezet az ideiglenes elnökség által az egyes egyesületeknek megvitatás s esetleges módosítások megtétele céljából meg fog küldetni, s annak idején ezen módosítások tekintetbe vételével átalakítva fog megerősítés végett a belügyminisztériumhoz fölterjesztetni. Az értekezlet befejezése után a sepsi-szt.-györgyi önkényes tűzoltóegyesület igen jól sikerült gyakorlatokat mutatott be. Délután két órakor pedig társas ebéd volt, melyen az első pohárköszöntőt Pötsa főispán József főherczegre mondotta, melylyel kapcsolatban üdvözlő táviratot intéztek a főherczeghez, ki Kisjenőről a következő távirati választ küldötte: „A háromszékmegyei tűzoltószövetségnek Seps-Szent-Györgyön. Üdvözlöm az új szövetséget. Isten áldja meg üdvös működését. — József főherczeg.”

A rákos-csabai vasuti szerencsétlenségről a m. kir. államvasutak igazgatósága a következő újabb hivatalos értesítést tette közzé: „A balesetnél, mint már tegnapi értesítésünkben közöltük, 4 utas halt meg és egy súlyosan megsérült; további sérülések nem állapítottak meg, illetve több sérült utas nem jelentkezett. Tulzottak továbbá az összeütközés folytán előidézett vonal- és pályasérülésre vonatkozó hírek is, a mennyiben a 119. számú vonatonál csak a három utolsó kocsit töretett össze, a pályafelépítmény pedig oly időben lett helyreállítva, illetve a pálya szabaddá téve, hogy a forgalomban fennakadás nem állott be, sőt még az utasok átszállásának szüksége sem forgott fenn. A valódi tényállással ellenkeznek továbbá a 119. számú vonat túlterheltségére, illetve mozdonyerejének ki nem elegendő voltára és szabályellenes megállására vonatkozó hírek is, a mennyiben mind-ezekre nézve a szabályok betartottak és mulasztás tekintetben eddig megállapítható nem volt. Végül közöljük, hogy az azonnal megindított vizsgálat már is minden kétséget kizárólag beigazolta, hogy a balesetet a 149. sz. tehervonat mozdonyvezetője okozta, mivel a védjelző „tilos” állását figyelembe nem vette és a fennálló szigorú szabályok ellenére az állomásba behaladt.”

Kőhalmi hírek. Magyar istenítiszteletet tartott május 26-án — pünkösd másod napján — Nagy József hévízi ev. ref. pap. Ez alkalommal avatott fel a kőhalmi ev. ref. leányegyház részére gr. Halter János által ajándékozott régi kanna és a Szarka Elek által adományozott énekmutató tábla. Az istenítiszteleten, melynek emelésére a harmoniumot Bod Gyuláné urnő művészién kezelte, nemcsak reformátusok, de más vallásuak is oly számosan jelentek meg, hogy az állami iskolának rögtönösen templommá átalakított terme a hallgatókat be sem fogadhatta; igen sokan az előszobákban szorongtak s onnan hallgatták a lelkész kiválóan szép beszédét. Az istenítisztelet után az állami iskola irodájában presbyteri gyűlés tartott, melyen Téglás István pénztáros jelentést tett az egyház szegényes pénzügyi állapotáról. A presbyterium részére Boér Mihály gondnok adott ünnepi ebédet, melynek végezte után az összes kőhalmi magyarság a „Nap” vendéglő kerti helyiségébe gyűlt össze s az egész délutánt és estét kedélyesen együtt töltötte el. — A marhák száj- és körömfájása következtében Kőhalmban, hol eddig a legjobb minőségű bivalytejnek csaknem tengere volt, igen nagy az aggodalom, mert a tejet mostan természetesen nem szabad használni. Tetézi a bajt azon körülmény, hogy a kőhalmi mészárosok, kik ily kis város fogyasztó közönségéhez mértén fölös számmal is vannak, többnyire rossz minőségű húst, sőt néha még ilyet sem árulnak; minek folytán az intelligensebb családok gyakran a húst s most még

a tejet is a szomszédos községekből kénytelenek hozatni.

A hálókocsik f. évi június hó 1-től, naponta a Brassóba d. u. 2 óra 43 perczkor induló gyorsvonathoz már Brassóban fognak csatoltatni, akként, hogy a hálókocsiban utazók már Brassóban szállhatnak a hálókocsiba. A hálókocsi használati díja Brassótól egész Budapestig (az első osztályu menetvagy körutazási jegyen kívül) személyenként 4 frt., azonkívül előjegyzési díj 50 kr s előre válthatók a brassói menetjegy-irodában (Klastrom-uteza 10. sz.: a hol vidéki megrendelések is elfogadtatnak.

Irodalom.

Koós Ferencz kir. tanácsos és brassóme gyei tanfelügyelő „Életem és emlékeim” című művének második kötete is megjelent. Nem rajtunk muló okokból ez érdekes mű beható ismertetését el kellett halasztanunk; azonban addig is kedves kötelességünknek tartjuk, t. olvasóink figyelmét e műre felhívni, mely a szerzőnél, nemkülönben Zeidner, Ciureu és Albrecht könyvkereskedőknél kapható.

Közigazdaság.

A hazai borászat érdekében. Bethlen András gróf földmivelésügyi miniszter alapos vizsgálat tárgyává tette azon viszonyokat, a melyek hazai bortermelésünk részére a külföldi kivitel biztosítása tekintetéből különös figyelemre méltatandók. Az országos mintapince kezelésének felülvizsgálatával kapcsolatban egyúttal bírálat tárgyát képezi jelenleg, vajjon az állam támogatását élvező ezen intézmény mennyiben felel meg azon hivatásnak, a mely a külföldi kereskedelem előmozdítása tekintetében reája hárul. Mint értesülünk, a miniszter első sorban azon eshetőséget mérlegeli, mi módon lehetne az orsz. mintapince intézményének megfelelő átalakítása mellett oly intézkedéseket életbe léptetni, a melyek alkalmasak volnának arra, hogy a kiviteli kereskedelem ezen az uton is lendületet nyerjen.

Kereskedelmi muzeum Sofiában. A kereskedelemügyi miniszter a hazai kivitel emelése érdekében egy mintatárral egybekötött kereskedelmi muzeumi képviselőségnek Sofiában leendő szervezését határozta el. A képviselőség a legmesszebb menő előnyöket fogja nyújtani a kiállítóknak. A képviselőség felállításával és fentartásával járó összes kiadásokat a kereskedelmi muzeum fedezi; a mintatár számára szükséges helyiségek ingyen bocsátatnak a kiállítók rendelkezésére. Az utazó alkalmazásával járó költségek a muzeumot terhelik, úgy hogy a minták szállításával járó költségek és a tényleg kötött üzletek után közösen megállapítandó eladási jutalék kivételével a kiállítók a képviselőséget minden díj nélkül vehetik igénybe.

A képviselőség vezetésével Nyári Emil bízott meg. A képviselőség f. év május hó második felében meg fog nyitni.

Miután a képviselőség csak a kereskedelmi muzeum tagjai rendelkezésére áll, az érdekeltek figyelemre méltatandó, hogy a muzeumba leendő belépések által a sofiai mintatárban való résztvételt maguknak lehetővé tegyék.

A sofiai képviselőség szervezési és ügykezelési szabályzata a brassói kereskedelmi és iparkamaránál betekinthező, mely az érdekelteknek a kereskedelmi muzeumba való belépésre nézve is a kellő utbaigazítást szívesen megadja.

Kereskedelmi muzeum Belgrádban. A budapesti kereskedelmi muzeum 1888-ban Belgrádban felállított képviselősége legújabb időben újja szerveztetett, a mennyiben az anyaintézettel szorosabb kapcsolatba hozatott. Ez által a képviselőség azon helyzetben van, hogy kitűzött céljának minden tekintetben megfelelhet. E cél a magyar termékek megismertetése, azok kelendőségének emelése, üzletek közvetítése és felvilágosítások nyújtása mindazon kérdésekben, melyek fölül hazai iparosaink és kereskedőink tájékozást keresnek. A kötött üzletek után járó és a képviselőséggel közösen megállapítandó eladási jutalékon és az érdekükben teendő kész kiadásokon kívül semminemű költséggel nem terhelhetnek. Az élénkebb összeköttetés mellett különös fontossággal bíró forgalmi, szállítási és vámügyek ellátásával a m. kir. államvasutaknak Belgrádba kirendelt tisztviselője bízott meg.

A képviselőség vezetésével megbízott Kosztovits László czége teljesen önálló, az összes ügyletekért egyedül szavatoló czég ugyan, de működése, melynek kereskedelmi tevékenysége csak annyiban van korlátozva, hogy pusztán a hazai kivitel érdekében működhet, a kereskedelmi muzeum igazgatóságának állandó ellenőrzése alatt áll.

Hetivásár. A tegnapi hetivásár ismét jónak volt mondható.

A gabonapiacson az árak következőkép alakultak: Buza 6.00—6.60 frt, rozs 5 frt, zab 2.70 frt, árpa 3.90 frt, kukorica 3.80 frt, lenese 6 frt, paszuly 3.50 frt, asszuszilva 8— frt, borsó 5— forint.

A baromfi-vásár árai a következők voltak: Csirke drb.-ként 60 kr, liba darabja 1.20 frt, récze darabként 65 kr, pulyka darabja 3.— frt, malacz 3 frt. Tojás 13 drb. 20 kr.

A húsarak a lefolyt héten következőkép alakultak: Sertéshus 44 kr, marhahus 40 kr, borjúhús 32—44 kr, zsir 64 kr, faggyu 22 kr, olvasztott faggyu 28 kr.

Táviratok.

Budapest, május 30. A képviselőház mai ülésén Bezerédy előadó tárgyilagosan, de nagy erővel kikelt a szélsőbaloldali szónokok ellen; majd Irányi Kossuthot védelmezte egyes szemrehányások ellen, utóbb pedig Apponyit támadta meg azt állítván, hogy mostani álláspontja az előbbivel ellenkezik. Ezen váddal szemben Apponyi hévvel védekezett. Ezután Tisza Kálmán általános érdeklődés között utalt Kossuth honossági ügyében tett előbbi nyilatkozatára, kifejtve, hogy annak idején Kossuthot a diszpolgárság elfogadása révén honpolgárnak mondá, ámde Kossuth utóbbi nyilatkozatai lehetetlenné tették tovább mennie, és ő belátta, hogy minisztertársainak igazuk van. Szapáry miniszterelnök elismeri a Kossuth iránt táplált kegyeletes érzelmeket; de ezek csak Kossuth 48-iki ténykedésére vonatkoznak. Szilágyi miniszter megjegyzi, hogy Tisza az ő hozzájárulásával tette nyilatkozatát; de ennek kivitelét a szélsőbal magartatása s Kossuth nyilatkozatai lehetetlenné tették. Élénk tetszés között mondá, ha Kossuth a maga utain jár, járjon a nemzet is a maga utain. Végül a ház 219 szavazattal 80 ellenében Irányi javaslatát mellőzte.

Sofia, május 30. A hadi törvényszék 16 órai tanácskozás után Paniczát golyó általi halálra ítélte, de megkegyelmezésre ajánlotta.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes vonat reg. 4 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor, b) Bukarest felé: délután 2 óra 34 perczkor **Vonatérkezések** a) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 45 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 14 perczkor; vegyes vonat este 8 óra 32 perczkor; b) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 55 perczkor. Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor külvonlat érkezik Predeárlól

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. május hó 31-én.

Román papírpénz à 20 frank	9.28	vétel 9.32	eladás
„ ezüstpénz à 20 „	9.24	„ 9.28	„
Napoleon'or (aranypénz) . . .	9.30	„ 9.33	„
Török lira	10.55	„ 10.60	„
Arany	5.48	„ 5.53	„
Orosz papírrubel	1.35	„ 1.36	„

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllőmegye részéről: Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton)
Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walther Béla.
Laptulajdonos: Harmath Lajos.
Kiadó: Ale xi könyvnyomdája.

HIRDETMÉNYEK.

Alólirott tisztelettel ajánlom magamat a lakszobákban uralkodó

poloskák
(u. n. palaczfereg)
tökéletes kiirtására
a legjutányosabb árak mellett, teljes jótállás biztosításával.

(163) 2—2

Tisztelettel

Gellner János,

kőműves segéd.

Bolonya, Kut-utca 511. sz.

Sz. 1244.—89.

Meghívó.

A Tömös-csatornán lévő vízművek által érdekelt felek értesítettnek, hogy abból a Ternpatakba való kiömlésnél a tárgyalás június hó 2-án reggel 8 órakor kezdetik meg.

Brassó, 1890. május 30-án.

Tompá Sándor,
főjegyző.

Szám 1634.—1890.

Hirdetmény

az alant nevezett közadók kiróvása tárgyában.

Az 1883. évi 44. t. cz. 16. és 18. §§-ai értelmében ezennel köztudomásra hozatik, miszerint a tkts. m. k. pénzügyigazgatóságtól ide beérkezett alant nevezett adókiutési lajstromok és pedig:

1. Az összes földbirtokosokat magában foglaló földadó-felosztási lajstrom.
2. Az 1890—1892. évi ház- és házostályadó kiutési lajstromok.
3. Az I. és II. oszt. keresetiadó-kiutési lajstromok, melyekben az adóköteles cselédek, az iparsegédok, a segéd nélkül dolgozó iparosok, a díjnokok stb., valamint a II. osztályu kereseti adóval megadóztatott ház- és földbirtokosok, valamint a tökébirtokosok vannak felvéve.
4. A IV. osztályu kereseti adó kiutési lajstromok, melyekben az évi fizetés vagy bér mellett szolgáltatásban álló egyének vagy kegyelemdíjt, nyugdíjt élvező állami, törvényhatósági, községi és magán tisztviselők, szolgák stb. fel vannak véve.
5. A föld- és házadó után kiutelt általános jövedelmi pótdó lajstromok.
6. A tőkekamat- és járadék-adó fizetésére kötelezett feleket, magában foglaló kiutési lajstromok; — az alólirt városi adóhivatalnál 8 napon át, azaz folyó évi május hó 29-től bezárólag június hó 5-ig d. e. 8-tól 12 óráig és d. u. 3-tól 5 óráig közzsemlére ki vannak téve.

Ezen kiutési lajstromokban foglalt adótételek ellen a netáni fel-szólamlásait és pedig:

a) azon adózók, kik a fent nevezett adónemek egyikével már a mult évben voltak megróva, 15 nap alatt, azaz f. év június hó 12-ig bezárólag;

b) azon adózók azonban, kik a fent említett adónemek egyikével a folyó évben első ízben róvatnak meg, adótartozásuk az adókönyvecskébe történt bejegyzését követő 15 nap alatt a tekintetes közigazgatási bizottsághoz irányozva, a tekintetes helybeli városi tanácsnál beadhatják.

A fent kitűzött határidők után benyújtott felebbezések mint el-késettek feltétlenül vissza fognak utasíttatni.

Végül az összes adózók ezennel felhivatnak, a folyó évi adó-tartozásuk előírása végett az 1890-iki adófizetési ivecikkel együtt minden késedelem nélkül az alólirt adóhivatalnál megjelenni.

Brassó, 1890. évi május hó 27-én.

(165) 2—2

A városi adóhivatal.

Bőreladás.

A Scherg Frigyes csődtömegéhez tartozó 1158 drb. 10—14 klgr. sulyu talpbőr (I. Satz und II. Satz Terzen) közadónak Ó-Brassó 512 sz. a. bórgyárában f. évi június 19-én d. e. 9 órakor nyilvános bírói ár-verezés útján a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett el fog adatni. Venni szándékozók kívánságára a fennebbi bórkészlet részletekben 100—300 drb.-ból álló csomónként bocsáttatik árverezés alá. Venni szándékozók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy elfogadható értékpapírokban az árverés kezdete előtt letenni. A bórkészlet előlegesen megsemlélhető ügyvéd **Borosnyai Dániel** tömeggondnok közbenjöt-tével.

Ugyanakkor 40 zsáknyi „mira-bolane“ (bőrserző anyag) két ló és szekerek is el fognak árvereztetni.

(167) 1—3

Dr. GUST fogorvos

rendel naponként 9—12 és 2—5 óráig (25) 11—*

Brassó, Almaszer 93. sz.

Foghuzás narcose alkalmazásával vagy a nélkül. Fogtö-mések cementtel, ezüsttel és arannyal. Műfogak.

Első erdélyi bank Brassóban.

Hirdetmény.

Az igazgatóság az általános óhajnak engedve, elhatá-rozta, hogy az eddig használatban levő giro-levelek helyett f. év május 1-től kezdve takarékbetét könyveket fog kibocsáttani

Kivonat a határozatokból:

A legkisebb betét 1 frt.

A betétek kamatozása a betétek napját követő közna-pon veszi kezdetét s végződik azon köznapon, mely a vissza-fizetési napot megelőzi.

Minden év június és december hó végén az egyes be-tétekre vonatkozólag a kamatok kiszámíttatnak, s mint új be-tétek a tőkéhez csatolva gyümölcsöztetnek, a nélkül, hogy a félnek erre vonatkozólag külön kérésére lenne szüksége.

Tőkeviszafizetések 500 frt értékig egyszerű kívánatra teljesíttetnek; azonban

500 frtól — 2000 frtig három napi,

2000 „ — 5000 „ öt napi,

5000 „ — 10,000 „ tizenöt napi és

10,000 frton felüli összegeknél harmincz napi felmon-dási időnek kell a visszafizetést megelőzni.

A kamatláb további intézkedésig 4 $\frac{1}{2}$ %-ban állapíttatott meg, mely mellett azonban az intézet a 10% tőkekamat-adót maga hordozza.

(126) 14—*

Első erdélyi bank Brassóban.

Bámulatos olcsó leszállított árak.

SABADEANU J.

czipő- és kalapáru-raktára

Brassóban, Nagy-utca 485. sz. a.

kedvező bevásárlások által indíttatva, árait 20%-ról részint 30%-ig is leszállította, azonban bámulatos olcsó árak mellett eszentul is, mint eddig, csak szilárd, kézzel dolgozott, szolid és divatos árut szol-gáltat (géppel dolgozott munkát nem tart).

Férfi lábbelik:

Legjobb vikszos- vagy patent-bőrből	frt. 3.20 kr.-tól fel.
Legjobb vikszos kettős talp, srof és szeggel	3.50 „ „
Legjobb vikszos vagy patentbőrből varrott	3.50 „ „
Legjobb vikszos vagy patent kettőstálpal	4. — „ „
Legjobb francia borju vikszosbőrből	4.50 „ „
Legjobb francia borju vikszos kettőstálpal	5. — „ „
Legjobb francia zer-gebőri	4.50 „ „
Legjobb patentbőri hegyi czipő Bergsteiger	4.50 „ „
Legjobb kivágott Regatta czipő zerge és patent bőrből	4. — „ „
Kurta csizma orosz ba-gariából	7.50 „ „
Hosszu vadászcsizma orosz bogriából	10.50 „ „
Uri pongyola czipő bőr- vagy szövethől	1. — „ „
Betéttel felső kettőstálpért 50 kr. több számítatik.	

Női lábbelik:

Legjobb zerge- vagy patent bőri	frt. 3. — kr.-tól fel.
Legjobb Zerge vagy pa-tent Ötvös v. Bismark	3.20 „ „
Legjobb zerge vagy patent betételes	3.50 „ „
Legjobb zerge betéttel körül fényezett bőrről	4. — „ „
Legjobb zerge kesztyü-bőri topán	4.50 „ „
Legjobb lasztin to-pán	3. — „ „
Legjobb Lasztin kivá-gott Regatta czipő	2. — „ „
Legjobb zerge vagy pa-tentbőri Regatta czipő	2.60 „ „
Kicsi gyerekczipő	— .50 „ „
Gyerek topán vagy czipő	1. — „ „
Leányka	2.20 „ „
Házi pongyola női czipők	1. — „ „
Tornaczipő	1. — „ „
Sárczipők Gummilaszticumból is vannak mindenféle fajtából leszállított árakon.	

— Minden itt fel nem sorolt különlegességek lábbelikben le-szállított árakon kaphatók.

— Megrendelések mérték után és javítások is elfogadtatnak. Ezeket azonban Olteanu G., volt szabászom saját számlájára teljesíti, mint derék szakember, jól és olcsón, minthogy egy év óta az üzlet ezen részét, t. i. a mérték utáni munkát és javításokat saját számlájára ö vette át és vezeti.

— Kaphatók olcsó férfi- és gyermekkalapok, valamint sapkák is. Férfi nemezkalapok 1 frt 20 krtól, gyermekkalapok, 75 krtól, férfi munkás-és utazó-kalapok 50 krtól feljebb.

Ezen olcsó árak csak azonnali fizetésnél értetődnek.

— Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek és nem találó áru kicseréltetik vagy bérmentesen vissza is vétetik. 13—20 (103)

Bámulatos olcsó leszállított árak.